

De koningin van Lombardije

(tekst Annie M.G. Schmidt (1911-1995))

De koningin van Lombardije
Ging in haar rijtuig, ging in haar rijtuig
De koningin van Lombardije
Ging in haar rijtuig rijden

Ze wuifde naar links en ze wuifde naar rechts
Ze wuifde met haar hand
En 's avonds ging ze slapen
In een zilveren ledikant

En als ze sliep dan wuifde ze nog altijd met haar
Altijd met haar hand

De koningin zei bij d'r eigen
"Altijd dat wuiven, altijd dat wuiven"
De koningin zei bij d'r eigen
"Laat ze de wim wam krijgen"

Toen liet ze een hand vervaardigen
Bij een poppenfabrikant
Een hand die in z'n eentje woof
Van de een naar de andere kant

Ze zond haar rijtuig door de stad met enkel maar
die
Enkel maar die hand

Maar op een woensdag reed die wagen
Tegen lijn zeven, tegen lijn zeven
"Ralalaboem", zo zei die wagen
En alle mensen klagen

Een grote brancard van EHBO
Was dadelijk bij de hand
Ze dromden naar het rijtuig
Maar wat kregen ze het land

Want voor 't gebroken raampje was allenig maar
die
Enkel maar die hand

Toen de ministerraad dat hoorde
Van Lombardije, van Lombardije
Toen gingen ze met hoge boorden
De koningin vermoorden

Maar zeg eens wat gebeurde er met die hand
Die hebben ze op 't graf gezet, zo rechtop in 't
zand

Als u naar Lombardije gaat dan ziet u nog die
Ziet u nog die hand